

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.422 van 9 juli 2015
in de zaak A. 216.141/XIV-36.492**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bertrand Vrijens
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kortrijksesteenweg 641
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 145.288 van 11 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 juni 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoekers grief dat in de aanvankelijk bestreden beslissing niet werd gemotiveerd waarom er te dezen sprake is van een “voortdurende en ernstige bedreiging” en waarom het advies van de commissie van advies voor vreemdelingen niet werd gevolgd, wordt uitvoerig beantwoord in punt 3.1.2.1. van het bestreden arrest. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat verzoeker met zijn uiteenzetting wenst aan te tonen dat hij het

niet eens is met de motivering door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht die echter niet van toepassing is op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij meent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eigen en bijkomende argumenten toevoegt aan de aanvankelijk bestreden beslissing. De verwijzing naar de vaststellingen van de gerechtspsychiater kadert immers binnen de beoordeling of de aanvankelijk bestreden beslissing al dan niet is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid. De motivering in het bestreden arrest dat verzoekers echtgenote en stiefkinderen hem kunnen vergezellen naar hun gemeenschappelijk land van herkomst, is een antwoord op de door verzoeker opgeworpen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955. Bovendien betreft het een overtollig motief nu er in de eerste plaats wordt gewezen op het feit dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is en de aanvankelijk bestreden beslissing is ingegeven door de openbare orde of de veiligheid van het land. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen juli tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams